

[Esther Malling Pedersen.]

De private Studenterkursus betyder jo nemlig Muligheden for et baade—og, Mulighed for baade at give Børnene en Barndom med et vist Maal af Tid og Ro til at leve og undres og at lade dem faa den Eksamen, der eventuelt kan blive nødvendig, hvis de skal opnaa at faa den Livsstilling, de i en modnere Alder ønsker sig. Og det er i høj Grad værdifuldt, at disse Kursus nu ikke blot bliver bedre stillet ved at komme ind under ordnede økonomiske Forhold, men at de ogsaa faar det Stempel, som Lovforslaget giver dem, som et anerkendt Led af vort almindelige Undervisningssystem.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme særlig ind paa. Det er jo i mangfoldige Tilfælde en Landstingsordførers Skæbne at maatte erklære noget saadant for overflødigt efter den grundige Behandling, som Forslaget har været Genstand for i det andet høje Ting. Den Ændring, som under Udvalgsbehandlingen er foretaget af Ministeren med Tilslutning af Udvalget, og som gaar ud paa, at Raadighedsbeløbet fordeles paa de enkelte Kurser efter forud fastlagte Retningslinier i Stedet for efter Ministerens Skøn, kan jeg slutte mig til.

Spørgsmaalet om en Aldergrænse for Kursuseleverne er, som det fremgaar af Betænkningen, ogsaa blevet drøftet af Folketingsudvalget, uden at der dog er truffet nogen Bestemmelse i saa Henseende, men Udvalget er enigt med Ministeren i, at Spørgsmaalet senere maa tages op til Løsning. Jeg vil haabe, at man vil gaa frem med Varsomhed, naar en saadan Regel engang skal fastsættes, og at man ikke vil være for rigoristisk, naar det gælder at trække Linien for oven. De frie Studenterkursus er jo den sidste og eneste Udvej for dem, der i en mere moden Alder end den sædvanlige bestemmer sig til at studere. Jeg vil ogsaa haabe, at man heller ikke vil være alt for rigoristisk af Hensyn til den Konkurrence, som den højtærede Minister talte om, Konkurrencen med de bestaaende Gymnasier, men at man ogsaa vil give Plads for Undtagelserne, hvis der virkelig skulde være Grund dertil, og jeg haaber i det hele taget, at man ikke vil være alt for rigoristisk, naar denne Aldersgrænse engang skal fastsættes.

Mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har i Forbindelse med Spørgsmaalet om Aftenkursus omtalt et 4-aarigt Vinterkursus, saa at Eleverne kunde arbejde om Sommeren og derved tjene Penge til at læse for om Vinteren. Dette forekommer mig at være af betydelig Interesse og ligeledes de Aftengymnasier, som man ogsaa har drøftet

Muligheden af i Udvalget, men som man heller ikke har truffet nogen Bestemmelse om. Saadanne Aftengymnasier vil være af overordentlig stor Betydning ikke mindst for Byernes Ungdom, der vil kunne passe deres Erhverv om Dagen og læse om Aftenen, og jeg haaber, at det ikke vil være alt for længe, inden denne Sag bliver taget op til Behandling og Spørgsmaalet afgjort, men ogsaa det nævnte Vinterkursus synes jeg har Interesse. Det vilde betyde ikke saa lidt for økonomisk vanskeligt stillede unge og for deres Hjem, at de paa den Maade selv for en væsentlig Del kunde afholde de nødvendige Udgifter til den Del af deres videre Uddannelse, som et Aftenkursus er. Dette vil jeg gerne slutte mig til.

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Loven indtil videre ikke skal gælde for Færøerne, vil jeg gerne sætte Streg under Ordene „indtil videre“ og udtrykke Haabet om, at Loven, naar Forholdene afklares og Mulighederne er der, ogsaa maa komme Færøerne til gode som et af de mange Haandslag, vi hernede gerne skulde give dem deroppe.

Jeg vil sluttelig gerne udtale min Glæde over dette Lovforslag. Selv om det drejer sig om helt forskellige Undervisningstyper, saa falder det efter min Opfattelse i Traad med den Friskolelov, som blev gennemført af Venstres Undervisningsminister med alle Partiers Tilslutning. Der er for mig noget virkelig betydningsfuldt i, at man fra alle Sider viser Respekt for Mindretal. Det, der er Tale om ved en Lov om Friskoler og en Lov om fri Studenterkursus, er jo dog, at et Mindretal, som af forskellige Grunde ikke ønsker at lade deres Børn gaa den Vej, som Staten anviser, alligevel har Adgang til at lade deres Børn faa de Goder og den Uddannelse, som de har Brug for. Respekten for Mindretallet er noget meget, meget væsentligt i et demokratisk Land, og jeg kan ikke se rettere, end at det har sin Værdi, at den manifesterer sig paa et saa livsvigtigt Omraade som den folkelige Opdragelse.

Jeg kan anbefale Lovforslaget til en baade velvillig og hurtig Behandling i det høje Landsting.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme i det høje Ting. Vi er særdeles tilfredse med Lovforslaget, idet vi allerede i forrige Rigsdagssamling har været interesserede i, at der blev lovgivet om Tilskud til Studentereksamenskursus. Den Indsats, som disse Kursus gen-